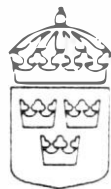

Motion till riksdagen

1989/90:Bo541

av Jan Sandberg (m)

Direktverkande elvärme

Mot.
1989/90
Bo541-548

I bostadsdepartementets huvudtitel föreslås ett generellt förbud (med vissa undantag) mot installation av direktverkande elvärme, samt krav på byggnadslov för sådana installationer (ändringar i plan- och bygglagen).

Förslaget har utformats av plan- och bostadsverket efter bindande direktiv. Motivet har varit "att motverka långsiktiga bindningar till el".

Utan att i detta sammanhang ifrågasätta det berättigade i att generellt motverka elanvändning vill jag ändå ifrågasätta den nu föreslagna åtgärdens effektivitet när det gäller att nå detta mål.

Om man väljer att motverka direktverkande el utanför fjärrvärmeområden finns det för närvarande två fungerande alternativ:

1. Vattenburet system med oljepanna.

Kommentar:

Ökad förbränning av olja eftersträvas inte av någon.

2. Vattenburen eller luftburen uppvärmning med elpanna.

Kommentar:

Dessa alternativ skapar egentligen samma bindning till el som man försöker motverka. Skillnaden är bara att dessa system är *mera* energikrävande och alltså *ökar* elanvändningen.

I installationsskedet orsakar systemen dessutom en merkostnad med cirka 25 000 kronor för en normalvilla (plan- och bostadsverkets beräkning). Detta är lågt räknat. Om elpannan en gång skall ersättas tillkommer i dagens penningvärde en ytterligare kostnad för den enskilde med t.ex. 30 000 kronor för en kombipanna, samt cirka 10 000 kronor för en skorsten. I de flesta nybyggda småhus krävs dessutom ett nytt, särskilt utrymme för pannan, som grovt kan kostnadsberäknas till 10 000 kronor.

Med hänsyn till att ingen el sparas under tiden fram till en eventuell konvertering (från eluppvärmning till t.ex. fast bränsleförbränning) måste de uppvärmningsformer förslaget om ändring av PBL stimulerar sägas skapa oönskade effekter på samhällsekonomin, liksom på den enskildes ekonomi. Detta gäller då både elkostnader och nödvändiga investeringar.

De som strävar efter att på olika sätt hitta ersättningar för den el som försvinner om kärnkraften avvecklas tänker sig främst en utveckling med ökad förbränning av fastbränslen. Särskilt för uppvärmning synes detta vara det enda verkligt gångbara alternativet utanför fjärrvärmeområden.

Det är allmänt sett orimligt att lägga konverteringskravet (från el till fastbränslen eller annat) på de enskilda villorna eller hushållen. Nackdelarna med detta är stora:

- Installationskostnaderna är höga.
- Det krävs nya distributionssystem för torv, flis m.m. till hushållen, system som i sig är energikrävande.
- Problemen med utsläpp från många små förbränningsanläggningar är inte lösta – och är förmodligen svårlösta även på sikt, till försvarbara kostnader.

Den konstruktiva lösningen på det problem en eventuell kärnkraftsavveckling skapar i detta sammanhang är självklar.

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen avslår regeringens förslag till lag om ändring i plan- och bygglagen (1987:110) om direktverkande elvärme.

Stockholm den 25 januari 1990

Jan Sandberg (m)

Mot. 1989/90
Bo541